

Život Cirkvi

Ročník 20

42/2013

Kardinál Antonio Cañizares Llovera:

Liturgia je v prvom rade adoráciou

Mariánske dni v rámci Roka viery v Ríme

Rím 11. októbra (RV) V Ríme sa cez víkend v rámci Roka viery uskutočnili Mariánske dni, ktorými si Cirkev pripomenula 96. výročie fatimských udalostí. Pri tejto príležitosti sa vo Večnom meste v dňoch 12. a 13. októbra zišli členovia Mariánskych hnutí zo 48 krajín z celého sveta. Podujatie zorganizoval Rímsky vikariát a Pápežská rada na podporu novej evanjelizácie.

V sobotu ráno, 12. októbra, sa uskutočnila púť k hrobu sv. Petra, po ktorej nasledovala eucharistická adorácia a slávnosť sviatosti pokánia v niektorých kostoloch v blízkosti Vatikánu.

Socha Panny Márie Fatimskej na dva dni výnimočne opustila portugalské pútnické miesto, aby sa stala symbolom jednej z posledných iniciatív Roku viery - Dňa mariánskej úcty. Prvou zastávkou sa stal bývalý klauzúrny kláštor Mater Ecclesiae vo Vatikánskych záhradách, súčasné bydlisko emeritného pápeža. Benedikt XVI. pred soškou zotrval v osobnej modlitbe. Potom ju pred Domom sv. Marty pozdravil Svätý Otec František. Popoludní prechádzala Námestím sv. Petra procesia mariánskych združení s čestným sprievodom Švajčiarskej gardy, ktoré sošku priniesli až na pápežské pódium pred Vatikánsku baziliku. Svätý Otec František po úvodnej modlitbe a siedmich zastaveniach Via Matris - Bolestnej cesty Matky Božej - predniesol svoju meditáciu, v ktorej sa zamerával na charakteristické prvky Máriinej viery.

„Drahí bratia a sestry, toto stretnutie v rámci Roka viery je venované Panne Márii, Matke Kristovej a Matke Cirkvi, našej Matke. Jej socha, prinesená z Fatimy, nám pomáha cítiť jej prítomnosť medzi nami. Je to skutočnosť: Mária nás vždy privádza k Ježišovi. Je to žena viery, pravá veriaca. Môžeme sa pýtať: aká bola Máriina viera?

1. Prvým prvkom jej viery je toto: viera Márie rozvíja uzol hriechu (porov. Lumen gentium, 56). Čo to znamená? Koncilovní otcovia si vypožičali výraz sv. Ireneja, ktorý hovorí: «Uzol neposlušnosti Evy bol rozviazaný poslušnosťou Márie. Čo Eva svojou neverou zviazala, Panna Mária svojou vierou rozviazala» (Adversus Haereses III, 22, 4). Toto je uzol neposlušnosti, uzol nevery. Keď dieťa neposlúcha matku alebo otca, mohli by sme povedať, že tvorí malý uzlík. To sa stáva, keď si dieťa uvedomuje, čo robí, a to najmä v prípade klamstva. V tej chvíli nedôveruje svojej matke a otcovi. Vy viete, ako často sa to stáva! Potom je potrebné vzťah s rodičmi očistiť a naozaj sa žiada ospravedlnenie, aby sa obnovila harmónia a dôvera. Niečo podobné sa deje

v našom vzťahu s Bohom. Keď ho nepočujeme, nehľadáme jeho vôľu, konáme konkrétne kroky, ktoré ukazujú na nedostatok dôvery v neho – a to je hriech –, v našom vnútri sa vytvára akoby uzol. A tieto uzly nás oberajú o pokoj a veselosť. Sú nebezpečné, pretože viaceré uzly

môžu vytvoriť zauzlenie, ktoré je vždy bolestivé a stále ťažšie sa rozmotáva.

Božiemu milosrdenstvu, ako vieme, nič nie je nemožné! Aj tie najzamotanejšie uzly sa rozvážujú jeho milosťou. A Mária, ktorá svojím «áno» otvorila dvere Bohu,

aby rozviazal uzol dávnej neposlušnosti, je matkou, ktorá nás trpezlivo a láskavo privádza k Bohu, aby ako milosrdný Otec rozviazal uzly, ktoré sú na našej duši. Každý z nás ich má niekoľko a môžeme sa sami seba opýtať: Aké uzly sú na mojom živote?

„Oťče, tie moje sa nedajú rozmotat!“ Ale, to je omyl! Všetky uzly srdca, všetky uzla svedomia môžu byť rozmotané. Prosím Máriu, aby mi pomohla dôverovať v Božie milosrdenstvo, aby som sa dokázal zmeniť? Ona, žena viery, nám istotne povie: „Choď za Pánom. On ti rozumie.“ A ona, Matka, nás berie za ruku a privádza do náručia milosrdného Otca.

2. Druhý prvok: Máriina viera dáva Ježišovi ľudské telo. Koncil hovorí: «Pre svoju vieru a poslušnosť, zatičená Duchom Svätým, porodila na zemi, bez styku s mužom, samého Otcovho Syna» (Lumen gentium, 63). Toto je bod, ktorý cirkevní otcovia veľmi zdôrazňovali: Mária počala Ježiša vo viere a potom v tele, keď povedala «áno» posolstvu, s ktorým sa Boh obrátil na ňu skrze anjela. Čo to znamená? Že Boh sa nechcel stať človekom ignorujúc našu slobodu, chcel prejsť slobodným súhlasom Panny Márie, a to prostredníctvom jej «áno». Opýtal sa jej: «Si ochotná?» A ona povedala: «Áno.»

Ale to, čo sa stalo v panenskej matke jedinečným spôsobom, deje sa na duchovnej úrovni aj v nás, keď prijímame Božie slovo s dobrým a úprimným srdcom a žijeme podľa neho. Deje sa to, akoby si Boh vzal naše telo, prichádza žiť v nás, aby prebýval v tých, ktorí ho milujú a zachovávajú jeho slovo. Nie je ľahké pochopiť to, ale je ľahké pocítiť to v srdci. Myslíme si, že inkarnácia Ježiša je len faktom minulosti, ktorý sa nás osobne netýka? Veriť v Ježiša znamená ponúknuť mu naše telo, s pokorou a odvahou Márie, aby mohol aj naďalej žiť medzi ľuďmi. Znamená to ponúkať naše ruky, aby hladili malých a chudobných, naše nohy, aby kráčali v ústrety bratom, naše ramená na podporu tých, ktorí sú slabí, aby pracovali na vinici Pánovej. Našu myseľ, aby uvažovala a robila plány vo svetle evanjelia, a predovšetkým

ponúknuť naše srdce, aby milovalo a rozhodovalo v súlade s Božou vôľou. Toto všetko pochádza vďaka pôsobeniu Ducha svätého. Sme takto Božími nástrojmi, aby Ježiš pôsobil vo svete skrze nás.

3. A posledným prvkom je Máriina viera ako cesta. Koncil potvrdzuje, že Mária «napredovala na ceste viery» (Lumen gentium, 58). Preto nás predchádza na tejto púti, sprevádza nás a podporuje nás. V akom zmysle bola Máriina viera cestou? V tom zmysle, že celý jej život bol nasledovaním jej Syna: On, Ježiš, je cesta! Napredovať vo viere, postupovať na tejto duchovnej púti, ktorou je viera, nie je nič iné ako nasledovať Ježiša, načúvať mu a nechať sa viesť jeho slovom, vidieť, ako sa správa a kráčať po jeho stopách, s jemu vlastnými pocitmi a postojmi. A aké sú pocity a postoje Ježiša?

Pokora, milosrdenstvo, blízkosť, ale tiež rázne odmietnutie pokrytectva, falošnosti, modlárstva. Ježišova cesta je cesta lásky, vernej až do konca, až k obeti života, je to cesta kríža. Preto cesta viery vedie cez kríž. Panna Mária to pochopila hneď na začiatku, keď Herodes chcel zabiť novorodeného Ježiša. Ale potom sa tento kríž stal ťažším, keď bol Ježiš opovrhovaný. Mária bola stále s Ježišom, nasledovala Ježiša uprostred ľudu a počúvala znevažovania a nenávisťné reči tých, ktorí Pána nemali v láske. Tento kríž ona niesla! Takže Máriina viera čelila nepochopeniu a pohŕdaniu. Keď prišla Ježišova hodina, teda hodina jeho utrpenia, vtedy bola Máriina viera plamienkom v noci, plamienkom v úplnej tme.

V noci Bielej soboty Mária bdela. Jej plamienok, malý, ale jasný, svietil až do úsvitu vzkriesenia. A keď prišla zvesť, že hrob je prázdny, jej srdce zaplnila radosť z viery, kresťanskej viery v smrť a

vzkriesenie Ježiša Krista. Pretože viera nás vždy vedie k radosti a Mária je Matkou radosti, učí nás kráčať touto cestou radosti a prežívať radosť! Toto je vrcholný bod, táto radosť, toto stretnutie Ježiša a Márie. Predstavme si, ako sa odohralo... Toto stretnutie je kulminujúcim bodom na ceste viery Panny Márie a celej Cirkvi. Ako je to s našou vierou? Udržiavame jej plameň ako Mária, aj v ťažkých chvíľach, chvíľach temnoty? Pocítil som radosť z viery?

V dnešný večer, Matka, ti ďakujeme za tvoju vieru, vieru silnej a pokornej ženy, a obnovujeme našu odovzdanosť do Tvojej ochrany, Matka našej viery. Amen.

Po ukončení modlitby na Svätopeterskom námestí bola soška prenesená na rímske pútnické miesto Panny Márie Božskej lásky k modlitbe ruženca, ktorá prebiehala v spojení s ďalšími mariánskymi svätynami z celého sveta - nazaretskou Bazilikou Zvestovania, poľskou Čenstochovou, brazílskou Aparecidou, francúzskymi Lurdami či belgickým mestom Banneux. Pútnikov pozdravil vo zvláštnom videoposolstve aj Svätý Otec František:

„Drahí bratia a sestry,

pozdravujem všetkých pútnikov prítomných vo svätyni Divino Amore a všetkých tých, ktorí sú s nimi

spojení v mariánskych svätyniach v Lurdoch, Nazarete, Lujáne, Vailankanni, Guadalupe, Akite, Nairobi, Benneuxe, Čenstochovej a v Marian Valley.

V tento večer sa s vami spájam v modlitbe svätého ruženca a pri eucharistickej adorácii pod zrakom Panny Márie.

Pohľad! Aký je dôležitý! Koľko len vecí je možné povedať pohľadom! Náklonnosť, povzbudenie, súcit, lásku, ale tiež výčitky, závisť, pýchu, či nenávisť. Pohľad niekedy prezradí viac ako slová alebo dokonca to, čo slovami nedokážeme alebo si netrúfame povedať.

Na koho upiera pohľad Panna Mária? Hľadá na nás všetkých, na každého z nás. A ako na nás hľadá? Ako Matka, s nehou, milosrdenstvom a láskou. Práve takto hľadela na svojho syna Ježiša v každej chvíli jeho života, v radostných, naplnených svetlom, v bolestných aj slávnostných, ako o nich rozjímame v tajomstvách svätého ruženca, v jednoduchosti s láskou.

Keď sme unavení, bez odvahy, zdrvení problémami, obráťme zrak na Máriu, vnímajme jej pohľad, ktorý nášmu srdcu hovorí: „Odvahu, synu, som tu ja, ktorá je ti oporou!“ Panna Mária nás pozná dobre, je to predsa mama, vie veľmi dobre, aké sú naše radosti a naše ťažkosti, naše nádeje i sklamanie. Keď pocítujeme ťarchu našich slabostí, hriechov, pozdvihnime svoj zrak k Márii, ktorá sa takto prihovára nášmu srdcu: „Vstaň a choď k môjmu synovi Ježišovi, u neho nájdeš prijatie, milosrdenstvo a novú silu pokračovať v ceste.“

Máriin pohľad sa však neupiera iba na nás. Pod krížom, keď jej Ježiš zveruje apoštola Jána a s ním aj nás všetkých slovami „Žena, hľa tvoj syn“ (Jn 19,26), je Máriin pohľad upriamený na Ježiša. Mária nám opakuje slová zo svadby v Káne: „Urobte všetko, čo vám povie“ (Jn 2,5). Mária ukazuje na Ježiša, pozýva nás, aby sme svedčili o Ježišovi, vedie nás vždy k svojmu Synovi Ježišovi, pretože iba v ňom je spása, iba on môže premeniť vodu osamelosti, ťažkostí i hriechu na víno stretnutia, radosti, odpustenia. Iba on.

„Blahoslavená si, pretože si uverila!“ Mária je blahoslavená pre svoju vieru v Boha, pre svoju vieru, pretože pohľad jej srdca bol vždy upriamený na Boha, na Božieho Syna, ktorého nosila v lone, a nad ktorým rozjímala pod krížom. V adorácii Najsvätejšej sviatosti nám Mária hovorí: „Pozri sa na môjho Syna Ježiša, upri na neho svoj pohľad, počúvaj ho, hovor s ním. On na teba hľadá s láskou. Nemaj strach! Naučí ťa nasledovať ho, aby si o ňom svedčil veľkými aj malými skutkami tvojho života, vo vzťahoch v rodine, v práci i vo chvíľach slávnostných; naučí ťa vyjsť zo seba a hľadiť na druhých s láskou tak ako On, ktorý ťa miloval a miluje nie iba slovami, ale aj skutkami!“

Ó, Mária, zhladni na nás pohľadom Matky, veď nás k tvojmu Synovi, daj, aby sme neboli len kresťanmi „z vitríny“, ale takými, ktorí sú ochotní „zašpiniť si ruky“ a spolu s tvojím Synom Ježišom budovať jeho Kráľovstvo lásky, radosti a pokoja.“

V nedeľu 13. októbra sa na Námestí sv. Petra konala spoločná modlitba sv. ruženca. Po modlitbe ruženca za účasti takmer 150-tisíc veriacich Svätý Otec František slávil na Námestí sv. Petra svätú omšu, v ktorej závere osobitným úkonom zveril Cirkev pod ochranu Fatimskej Panny Márie.

V homílii pri svätej omši vychádzal z liturgických čítaní 28. nedeľe Cezročného obdobia. „V žalme sme prednášali: «Spievajte Pánovi pieseň novú, lebo vykonal veci zázračné». (Ž 97,1).

Dnes stojíme pred jedným z Pánových divov: Mária! Tvor jednoduchý a slabý ako my, vyvolená za Matku Boha, Matku svojho Stvoriteľa. Práve pri pohľade na Máriu, vo svetle čítaní, ktoré sme počuli, chcem uvažovať spolu s vami nad tromi skutočnosťami. Prvá: Boh nás prekvapuje, druhá: Boh od nás žiada vernosť, tretia: Boh je našou silou.

1. Po prvé: Boh nás prekvapuje. Príbeh Námána, veliteľa vojska kráľa Aramu, je jedinečný: aby sa uzdravil z malomocenstva, obracia sa na Božieho proroka Elizeja, ktorý nevykonáva magické rituály, ani od neho nežiada mimoriadne veci, ale iba to, aby dôveroval Bohu a ponoril sa do vody rieky; nie však niektorej z veľkých riek Damasku, ale do malej rieky Jordán. Je to žiadosť, ktorá Námána uvádza do zmätku, a tiež do prekvapenia: aký to môže byť Boh, čo žiada niečo také prosté? Chce sa vrátiť späť, no potom vykročí, ponorí sa do Jordánu a hneď ozdravie (porov. 2 Kr 5,1-14). Hľa, Boh nás prekvapuje. Je to práve v chudobe, v slabosti, v prostote, kde sa nám ukazuje a dáva nám svoju lásku, ktorá nás zachraňuje, uzdravuje a dáva nám silu. Žiada iba aby sme sa riadili jeho slovom a dôverovali mu.

Toto je skúsenosť Panny Márie: pri anjelovom zvestovaní neskrýva svoj údiv. Je to úžas z toho, keď vidí, že Boh si na to, aby sa stal človekom, vyvolil práve ju, jednoduchú dievčinu z Nazareta, ktorá nežije v mocných a bohatých palácoch, ktorá nepreukázala mimoriadne výkony, ale je otvorená Bohu, vie mu dôverovať, aj keď nie všetkému rozumie: „Hľa, služobnica Pána, nech sa mi stane podľa tvojho slova“ (Lk 1,38). To je jej odpoveď. Boh nás stále prekvapuje, rúca naše schémy, robí otáznymi naše projekty a hovorí nám: dôveruj mi, nemaj strach, nechaj sa prekvapiť, vyjdi zo seba a nasleduj ma!

Dnes sa všetci sami seba spytujme, či máme strach z toho, čo by od nás Boh mohol žiadať alebo z toho, o čo nás žiada. Nechávam sa Bohom prekvapiť, tak ako to urobila Mária, alebo sa uzatváram do mojich istôt, istôt materiálnych, intelektuálnych, ideologických, do istôt mojich plánov? Dovolím Bohu, aby naozaj vstúpil do môjho života? Ako mu odpovedám?

2. V úryvku od sv. Pavla, ktorý sme si vypočuli, sa apoštol obracia na učeníka Timoteja a vraví mu: pamätaj na Ježiša Krista, ak s ním vytrváme, s ním budeme aj kraľovať (porov. 2 Tim 2,8-13). Toto je druhý bod: pamätať stále na Krista, mať Ježiša Krista v pamäti,

a toto znamená vytrvať vo viere. Boh nás prekvapuje svojou láskou, ale žiada vernosť v jeho nasledovaní. My sa môžeme stať „nevernými“, on však nie. On je „ten, ktorý je verný“ a od nás žiada rovnakú vernosť. Spomeňme si, koľkokrát sme sa pre niečo nadchli, pre nejakú iniciatívu, pre nejaké podujatie, ale potom, keď prišli prvé problémy, zutekali sme z boja. A toto sa žiaľ stáva aj v zásadných životných rozhodnutiach, akým je aj manželstvo. Je to náročné vytrvať, byť vernými v urobených rozhodnutiach, v záväzkoch, ktoré sme na seba vzali. Často je človeku ľahké povedať „áno“, ale potom nedokáže toto „áno“ opakovať každý deň. Nedokáže byť verným.

Mária povedala Bohu svoje „áno“, a to „áno“ zatriaslo jej jednoduchým životom v Nazarete, avšak toto „áno“ nebolo v jej živote jediným, naopak, bolo len prvým z mnohých tých „áno“, ktoré vyslovovala vo svojom srdci vo chvíľach radosti, ale aj v tých bolestných, a tieto všetky vyvrcholili v jej „áno“ pod krížom. Dnes sú tu toľké matky; uvažujte, kam až siahala Máriina vernosť voči Bohu: vidieť vlastného syna na kríži. Žena verná, vzpriamená, utrápená vo svojom vnútri, ale verná a silná.

A ja sa pýtam: som kresťanom len „na chvíľu“ alebo som kresťanom vždy? Kultúra provizórnosti, relativizmu, preniká aj do života viery. Boh od nás žiada vernosť, každý deň, v každodenných záležitostiach, a dodáva, že aj keď mu koľkokrát nie sme verní, on je stále verný a vo svojom milosrdenstve sa nikdy neunaví v tom, aby nás svojou pomocnou rukou dvíhal, aby nás povzbudil pokračovať v ceste, navrátiť sa k nemu a zveriť sa mu s našou slabosťou, aby nám daroval svoju silu. A toto je cesta definitívna: ísť vždy s Pánom, aj v našich slabostiach, aj v našich hriechoch. Nikdy nechodme cestou provizória. Toto nás zabíja. Viera je definitívna vernosť, tak ako tá Máriina.

3. Posledný bod: Boh je naša sila. Myslím na desiatich malomocných z evanjelia, ktorých Ježiš uzdravil. Idú mu v ústrety, zastavia sa a kričia. «Ježiš, učiteľ, zľutuj sa nad nami!» (Lk 17,13). Sú chorí, potrebujú byť milovaní, nadobudnúť silu, a hľadajú niekoho, kto by ich uzdravil. A Ježiš odpovedá tak, že ich všetkých oslobodzuje od ich choroby. Je však zarážajúce vidieť, že len jediný z nich sa vracia, aby mocným hlasom chválil Boha a aby sa mu poďakoval. Sám Ježiš si to všima: desiatich kričali, aby sa im dostalo uzdravenie, no iba jeden sa vrátil, aby nahlas zakríčal Bohu svoje „ďakujem“ a aby uznal, že on je naša sila. - Vedieť sa poďakovať, vedieť chváliť za všetko, čo Pán pre nás koná.

Pozrime na Máriu: prvým gestom, ktoré koná po Zvestovaní, je prejav lásky k vekom pokročilej príbuznej Alžbete; a prvé slová, ktoré hovorí, sú: «Velebí moja duša Pána», čo je spev chvály a poďakovania Bohu nielen za to, čo vykonal v nej, ale za všetky jeho činy v celých dejinách spásy. Všetko je jeho dar. Ak dokážeme chápať, že všetko je Boží dar, aké šťastie je

v našom srdci! Všetko je jeho dar. On je naša sila! Poďakovať sa je také ľahké, a predsa také ťažké! Koľkokrát si poďakujeme v rodine? Je to jedno z kľúčových slov spolunažívania. „Prosím“, „prepáč“, „ďakujem“: ak sa v nejakej rodine tieto slová používajú, rodina napreduje. „Prosím“, „odpusť mi“, „ďakujem“. Ako často v rodine hovoríme „ďakujem“? Ako často sa poďakujeme tomu, kto nám pomáha, kto nám stojí nablízku, kto nás sprevádza životom? Často to všetko považujeme za samozrejmosť! A toto sa deje aj vo voči Bohu. Je ľahké ísť si od Pána niečo pýtať, ale ísť a poďakovať mu? - „Nuž, to mi nenapadne...“

Pokračujúc v eucharistii vyzývame Máriin prihovor, nech nám pomôže, aby sme sa nezdráhali nechať Bohom prekvapit', aby sme mu boli každodenne verní, aby sme ho chválili a ďakovali mu, pretože on je naša sila. Amen.“

Svätý Otec v závere svätej omše predniesol pred sochou Fatimskej Panny Márie nasledujúcu modlitbu zverenia sa pod ochranu Nebeskej Matky:

*Preblahoslavená Panna Mária Fatimská,
s obnovenou vďačnosťou za tvoju materinskú prítomnosť
pripájame svoj hlas k hlasu všetkých generácií,
ktoré ťa volajú blahoslavenou.*

*Oslavujeme v tebe veľké diela Boha,
ktorý sa vo svojom milosrdenstve neúnavne skláňa
k ľudstvu, sužovanému zlom a zranenému hriechom,
aby ho uzdravil a spasil.*

*Prijmi s materskou dobrotivosťou
tento zverujúci úkon, ktorý dnes konáme s dôverou
pred týmto tvojím obrazom, ktorý je nám taký drahý.*

*Sme si istí, že každý z nás je vzácny tvojím očiam
a že ti nie je cudzie nič z toho, čo prebýva v našich srdciach.*

*Dávame na seba spočinúť tvojmu blaživému pohľadu
a prijímame potešujúce pohladenie tvojho úsmevu.*

*Opatruj náš život vo svojom náručí:
žehnaj a posilňuj každú túžbu po dobre,
oživuj a sýť vieru,
dodávaj silu a svetlo nádeji,
vzbudzuj a roznecuj lásku,
veď nás všetkých po ceste svätosti.*

*Nauč nás svojej prednostnej láske
voči maličkým a chudobným,
voči odstrčeným a trpiacim,
voči hriešnikom a v srdci zblúdeným,
zhromažďi všetkých pod svoju ochranu
a všetkých odovzdaj tvojmu milovanému Synovi,
nášmu Pánovi, Ježišovi. Amen.*

Prihovor Svätého Otca pred modlitbou Anjel Pána

Na záver svätej omše, ktorou vyvrcholili Mariánske dni organizované v Rámci roka viery, Svätý Otec predniesol prihovor:

„Drahí bratia a sestry, dnes v Tarragone v Španielsku vyhlásia za blahoslavených zhruba päťsto mučeníkov, zabitých pre ich vieru počas španielskej občianskej vojny v 30-tych rokoch minulého storočia. Oslavujeme Pána za týchto jeho odvážnych svedkov a na ich prihovor ho prosíme, aby oslobodil svet od každého násilia.“

Ďakujem všetkým vám, ktorí ste sa v hojnom počte zišli z Ríma, z Talianska a z mnohých kútov sveta na túto slávnosť viery, venovanú Márii, našej Matke. Zo srdca zdravím skupinu Panamčanov, ktorí sú dnes v Ríme a zverujem ich pod ochranu Našej Panej z Antiguy, nebeskej patrónky tohto milovaného národa. Pozdravujem deti z Medzinárodného orchestra za pokoj „Piccole Impronte“ a Národné združenie invalidov a postihnutých pracovními úrazmi. Zdravím mladých z Ríma, ktorí sa v uplynulých dňoch vložili do misie „Gesù al centro“ (Ježiš v našom strede): buďte vždy misiónarmi evanjelia, každý deň a na každom mieste! A ochotne posielam pozdrav aj tým, čo sú vo väzbe vo väznici v Castrovillari.“

Svätý Otec sa potom spolu s veriacimi pomodlil modlitbu Anjel Pána a všetkým udelil apoštolské ožehnanie. Následne osobne pozdravil veriacich v predných radoch a potom z otvoreného džípu požehnal pútnikov na námestí aj na ulici Via della Conciliazione vedúcej do Vatikánu. **RV/jb**

Svätý Otec daroval motorku Harley Davidson na charitatívne účely

Vatikán 12. októbra (RV) Motocykel značky Harley Davidson, ktorý pápež František dostal od motorkárov v júni tohto roku, venoval charite pri rímskej stanici Termini. Oznámil to Mons. Enrico Feroci, riaditeľ Diecéznej charity v Ríme. Motorkári odovzdali vozidlo Svätému Otcovi počas ich stretnutia v Ríme pri príležitosti 110. výročia americkej spoločnosti Harley Davidson. Charita túto motorku vydraží alebo predá, pričom výťažok použije na financovanie rekonštrukcie jedálne a ubytovne pre bezdomovcov, ktoré sa nachádzajú v budove charity pri vlakovej stanici Termini. O chudobných sa tam stará od roku 1987. Mons. Feroci sa pápežovi Františkovi poďakoval v mene všetkých, ktorí budú mať osob z tohto „skutku solidarity“. Zároveň ho ubezpečil, že chudobní ho budú v jeho hodnotnej práci naďalej sprevádzať modlitbami. **RV/mf**

Generálna audiencia: Čo pre nás znamená, že Cirkev je apoštolská?

Vatikán 16. októbra (RV) Na Námestí sv. Petra sa dnes už od skorého rána zhromažďovali pútnici, aby sa stretli s pápežom Františkom pri generálnej audiencii. Katechézu, ktorú prinesieme v plnom znení, dnes Svätý Otec venoval poslednej zo štyroch základných charakteristík Cirkvi podľa Kréda: Cirkev je apoštolská. Pápež František pri katechéze zdôraznil misiónarsky charakter Cirkvi, ktorá „hľadá vždy do budúcnosti, je si jasne vedomá poslania, že je poslaná Ježišom, aby bola misiónarska, aby prinášala Ježišovo meno modlitbou,

ohlasovaním a svedectvom.“ Prítomným položil otázku: „Sme misionármi naším slovom a predovšetkým naším kresťanským životom, naším svedectvom? Alebo sme kresťanmi uzavretými v našom srdci a v našich kostoloch, sakristiovými kresťanmi?“

Drahí bratia a sestry, dobrý deň!

Keď vyslovujeme Krédo, hovoríme: „Verím v jednu, svätú, katolícku, apoštolskú Cirkev“. Nevieť, či ste sa už niekedy zamysleli nad významom pojmu „Cirkev je apoštolská“. Azda ste pri príležitosti návštevy Ríma premýšľali nad dôležitosťou apoštolov Petra a Pavla, ktorí tu položili svoje životy za ohlasovanie a svedectvo evanjeliu. Ide však o niečo viac.

Vyznávať, že Cirkev je apoštolská, znamená zdôrazniť zásadný vzťah, ktorým je spojená s apoštolmi, tou skupinkou dvanástich mužov, ktorých Ježiš jedného dňa povolal k sebe, zavolať ich po mene, aby boli s ním a aby ich poslal kázať (porov. Mk 3,13-19). Slovo „apoštol“ pochádza z gréčtiny a znamená „poslaný“, „vyslaný“. Apoštol je človek, ktorý je poslaný, vyslaný niečo vykonať. Je to význačné slovo. Apoštoli boli vybraní, povolani a poslaní Ježišom, aby pokračovali v jeho diele. Modlitba je prvou činnosťou apoštola. Druhou činnosťou je ohlasovanie evanjelia. Toto je dôležité pripomenúť, pretože zvyčajne si myslíme, ak hovoríme o apoštoloch, že ich činnosť spočívala iba v ohlasovaní evanjelia a v konaní mnohých skutkov. Táto skutočnosť sa však v počiatkoch Cirkvi javila ako problém, pretože apoštoli robili mnohé veci, ktoré si vyžadovali veľa času. Ustanovili teda diakonov, aby sa oni sami mohli dostatočne venovať modlitbe a hlásaniu Božieho slova. Pri myšlienke na nástupcov apoštolov, biskupov – včítane pápeža, ktorý je tiež biskupom – by sme si mali položiť otázku, či sa aj

tento nástupca apoštolov najprv modlí a potom ohlasuje evanjelium. V tom spočíva podstata apoštola a kvôli tomu je Cirkev apoštolská. Ak chceme byť my všetci apoštolmi, čo o chvíľu vysvetlím, mali by sme sa opýtať seba samých: Modlím sa za spásu sveta a ohlasujem evanjelium? Taká je apoštolská Cirkev. Toto je kľúčové spojivo, ktoré nás viaže s apoštolmi. Vychádzajúc z tejto skutočnosti chcem v krátkosti zdôrazniť tri významy prívlastku „apoštolská“, ktorý Cirkvi pripisujeme.

1. Prvý: Cirkev je apoštolská, pretože je

založená na ohlasovaní a modlitbe apoštolov, na autorite, ktorú im udelili sám Kristus. Sv. Pavol píše kresťanom do Efezu: «Ste spoluobčania svätých a patríte do Božej rodiny. Ste postavení na základe apoštolov a prorokov; hlavným uholným kameňom je sám Kristus Ježiš» (porov. Ef 2,19-20). Týmto prirovnáva kresťanov k živým kameňom, ktoré tvoria budovu Cirkvi a táto stavba je postavená na apoštoloch ako na stĺpoch. Kameň, ktorý všetko podopiera, je sám Ježiš. Cirkev bez Ježiša nemôže existovať; bez Ježiša niet Cirkvi. Rozumieme tomu? Ježiš je základom Cirkvi, jej fundamentom! Apoštoli žili s Ježišom, počúvali jeho slová, strávili s ním časť jeho života, a predovšetkým boli svedkami jeho smrti a zmŕtvychvstania. Naša viera, ako aj Cirkev, ktorú chcel Kristus, sa nezakladá na nejakej myšlienke, nestojí na akejsi filozofii. Zakladá sa na samotnom Kristovi. Cirkev je ako strom, ktorý rástol počas storočí, rozvinul sa, prináša ovocie a jeho korene sú v Kristovi pevne zapustené. Základná skúsenosť apoštolov s Kristom, ktorých si on sám vyvolil a poslal, sa tiahne až k nám. Od malej sadenice stromu až po naše dni. A tak je to v Cirkvi na celom svete.

2. Opýtajme sa však: Ako sa môžeme spojiť s týmto svedectvom a ako sa až k nám môže dostať to, čo prežili apoštoli s Ježišom, to, čo od neho počuli? Pozrime sa v tejto súvislosti na druhý význam slova „apoštolskosť“. Katechizmus Katolíckej cirkvi potvrdzuje, že Cirkev je apoštolská, pretože «s pomocou Ducha Svätého, ktorý v nej prebýva, chráni a ďalej odovzdáva učenie, zverený poklad, zdravé slová, ktoré počula od apoštolov» (KKC 857). Cirkev počas storočí uchováva tento vzácny poklad, ktorý tvorí Sväté písmo, náuka, sviatosti a pastiersky úrad, aby sme mohli byť verní Kristovi a mali účasť

na jeho živote. Je ako rieka, ktorá preteká dejinami, rozširuje sa a prináša vlahu. Jej voda je vždy tá istá, ktorá vyteká z prameňa a tým prameňom je sám Kristus. On je vzkriesený, je živý a jeho slová sa nepominú, pretože on sa nepomíňa, žije a je dnes tu medzi nami, počuje nás, keď sa mu prihovárame, počúva nás, je v našom srdci. Ježiš je dnes s nami! Uvedomujeme si dôležitosť tohto Kristovho daru, ktorým je Cirkev? Uvedomujeme si, že činnosťou, ktorá je vlastná Cirkvi na jej ceste dejinami – napriek ťažkostiam, problémom, slabostiam a našim hriechom – je odovzdávanie autentického Kristovho posolstva? Naplna nás istotou skutočnosť, že to, v čo veríme, je naozaj to, čo nám odovzdal Kristus?

3. Posledná myšlienka: Cirkev je apoštolská, pretože je poslaná, aby niesla evanjelium do celého sveta. Na púti dejinami pokračuje v tom istom poslaní, ktoré Kristus zveril apoštolom. Čo povedal Ježiš? «Chod'te a získavajte učeníkov zo všetkých národov, krstite ich v mene Otca i Syna i Ducha Svätého a naučte ich zachovávať všetko, čo som vám prikázal. A hľa, ja som s vami po všetky dni až do skončenia sveta» (porov. Mt 28,19-20). Toto je to, čo nám Ježiš prikázal robiť. Zdôrazňujem tento aspekt misionárskosti, pretože Kristus nás všetkých pozýva, aby sme išli v ústrety iným, posielal nás, žiada od nás, aby sme sa vybrali roznášať radosť evanjelia! Opýtajme sa ešte raz: Sme misionármi prostredníctvom našich slov, ale najmä prostredníctvom nášho kresťanského života? Prostredníctvom nášho svedectva? Alebo sme kresťanmi uzavretými v našom srdci a v našich kostoloch? Kresťania zo sakristie? Kresťania iba slovami, ktorí však žijú ako pohania? Musíme si položiť tieto otázky. Nie sú výčitkou. I ja sám seba sa pýtam: akým som kresťanom? Som ním skutočne skrze svedectvo?

Cirkev má svoje korene v náuke apoštolov, pravdivých Kristových svedkov, avšak vždy hľadá do budúcnosti s pevným vedomím, že je poslaná, vyslaná Ježišom, aby bola misionárska, prinášajúc Ježišovo meno modlitbou, ohlasovaním a svedectvom. Cirkev, ktorá sa uzatvára do seba a do minulosti alebo Cirkev, ktorá sa sústreďuje iba na dodržiavanie drobných zvykových predpisov, je Cirkvou, ktorá zrádza vlastnú identitu. Objavme dnes celú nádheru i zodpovednosť, ktorá plynie z toho, že sme apoštolskou Cirkvou! Zapamätáte si to? Cirkev je apoštolská preto, lebo sa modlíme – to je prvou úlohou – a preto, že ohlasujeme evanjelium naším životom. A tiež aj slovami. Ďakujem.

Preložila: sr. Agnes Jenčíková CJ

Svätý Otec prijal Pápežskú radu na podporu novej evanjelizácie

Vatikán 14. októbra (RV) Ohlasujme evanjelium skôr svedectvom života ako slovami a prinášajme ho do sveta skrze vierohodných ľudí, ktorí sú schopní hovoriť Ježišovou rečou milosrdenstva. Takto by sa dalo zhrnúť posolstvo Svätého Otca Františka účastníkom plenárneho zhromaždenia Pápežskej rady na podporu novej evanjelizácie na čele s arcibiskupom Rinom Fisichellom.

Príklad detí, ktoré ani nevedia urobiť znak kríža, označil v prihovore za znamenie súčasnej náboženskej negramotnosti, ktorá nepotrebuje žiadny komentár. Práve s týmto vedomím pápež hovorí o „novej evanjelizácii“ ako o službe, ktorú zhrnul do troch bodov: Prvenstvo svedectva, naliehavosť vyjsť v ústrety a zameranie sa na podstatu.

„Každý pokrstený je ‚cristoforo‘, to znamená nositeľ Krista, ako hovorievali dávni otcovia. Kto stretol Krista, ako Samaritánka pri studni, nemôže si ponechať pre seba túto skúsenosť, ale cíti túžbu podeliť sa o ňu, zaniest' Ježiša ostatným. Je tu otázka pre všetkých, či tí, ktorí nás stretávajú, cítia v našom živote teplo viery, vidia na našej tvári radosť z toho, že sme sa stretli s Kristom!“

K naliehavosti toho, aby sme vyšli v ústrety po-znamenal, že „Cirkev je poslaná všade prebúdzat' túto nádej, a to najmä tam, kde je udusená ťažkými životnými podmienkami, niekedy neľudskými, kde nádej nedýcha.“ „Potrebujeme kyslík evanjelia, dych Ducha vzkrieseného Krista, aby sa znovu rozhorel v srdciach. Cirkev je dom, kde sú dvere vždy otvorené nielen preto, aby tu každý mohol nájsť prijatie a dýchať lásku a nádej, ale tiež preto, aby sme mohli ísť von, a tam prinášať túto lásku a nádej. Duch Svätý nás nabáda ku kroku mimo nášho ovčince a vedie nás na periferie ľudstva.“

V poslednom bode Svätý Otec varoval pred zbytočným sústredovaním sa na druhotné, povrchné skutočnosti. Je potrebné „zamerať sa na to, čo je podstatné, teda na stretnutie s Kristom, s jeho milosrdenstvom, s jeho láskou a milovať bratov, ako miloval on. Stretnutie s Kristom, ktorým je aj adorácia, slovo len zriedka používané. Uctievanie Krista! Projekt podnecovaný kreativitou Ducha Svätého, ktorý nás tiež pobáda od-vážne sa vydávať na nové cesty, aby sme neskostnateli!“

RV/jak

Svätý Otec prijal predsedu Európskeho parlamentu

Vatikán 11. októbra (TK KBS) Svätý Otec prijal na audiencii predsedu Európskeho parlamentu Martina Schulza spolu so sprievodom a následne sa stretol aj s predsedom Parlamentného zhromaždenia Rady Európy Jean-Clau-dom Mignonom. Súčasťou jeho programu bolo aj prijatie predsedu hnutia Comunione e liberazione (Spoločenstva a oslobodenia) don Juliána Carróna. Stretol sa aj s vrchným rímskym rabinom, ktorým je profesor Riccardo Di Segni, a predstaviteľov Židovskej komunity v Ríme. Krátko po dvanástej hodine sa stretol aj s Mons. Gerhardom Ludwigom Müllerom, prefektom Kongregácie pre náuku viery.

RV/mf

Delegácia Židovskej náboženskej obce v Ríme u Svätého Otca

Vatikán 11. októbra (RV) Antisemitizmus je potrebné odstrániť zo srdca každého človeka, zvlášť toho, ktorý sa nazýva kresťanom. Takto sa vyjadril Svätý Otec počas stretnutia s delegáciou Židovskej náboženskej obce v Ríme. Vrchný rímsky rabín Riccardo Di Segni v úvode stretnutia ocenil snahy Františkových predchodcov budovať bratský vzťah medzi židmi a kresťanmi a súčasnému pápežovi tlmočil pozvanie na návštevu Židovskej komunity v Ríme.

Pápež František vo svojom príhovore ocenil dialóg medzi židmi a katolíkmami počas posledných desaťročí, no pripomenul aj nutnosť posilňovať ho, aby prekročil rámec teologickej rozpravy. V súvislosti s blížiacim sa 70. výročím masakry v rímskom gete, ku ktorému došlo 16. októbra 1943, povedal: „Bude to zároveň príležitosť obnoviť našu pozornosť, aby sa pod nijakou zámienkou znovu neprihlásila k životu žiadna forma netolerancie a antisemitizmu ako v Ríme, tak i na celom svete. Povedal som to už niekoľkokrát a ochotne to zopakujem: Je protirečením, aby bol nejaký kresťan antisemitom, jeho korene sú totiž v židovstve. Kresťan nesmie byť antisemitom! Antisemitizmus musí byť vykázaný zo srdca a života každého muža a každej ženy!“

Pápež František hovoril o dejinách vzťahov medzi katolíkmami a židmi v Ríme, ktoré počas dvetisíc rokov poznali aj nedorozumenia a nespravodlivosť: „Sú to však aj dejiny, ktoré sa, s Božou pomocou, tešia už mnoho desaťročí rozvoju priateľských a bratských vzťahov. K tejto zmene mentality na strane katolíkov nepochybne prispel Druhý vatikánsky koncil, ale nie menší prínos, a to z oboch strán, predstavuje aj život a činnosť múdrych a veľkorysých ľudí, schopných rozoznávať Pánovo volanie a s odvahou sa vydať na nové cesty stretávania a dialógu.“

Svätý Otec sa pristavil aj pri téme Druhej svetovej vojny. Ako povedal, paradoxom ostáva, že temné obdobie naučilo židov a katolíkov v Ríme hodnotu pevného priateľstva. Práve vtedy pápež, kňazi a mnohí kresťania otvárali dvere kláštorov a domov, aby zachránili tých, ktorí boli prenasledovaní: „Mali odvahu urobiť to, čo bolo v tej chvíli správne: ochrániť brata, ktorý sa nachádzal v nebezpečenstve. Rád by som zdôraznil tento aspekt, pretože ak je pravda, že je dôležité prehlbovať na oboch stranách teologickú reflexiu prostredníctvom dialógu, je tiež pravda, že je tu aj dialóg života, ktorý vychádza z každodennej skúsenosti, a ktorý nie je o nič menej dôležitý. Ba viac, bez neho, bez pravej a konkrétnej kultúry stretnutia, ktorá vedie k ozajstným vzťahom bez predsudkov a podozrievania, by angažovanosť na intelektuálnom poli bola málo osočná.“

V závere Svätý Otec vyslovil nasledovné želanie: „Verím, že budem môcť k tejto blízkosti a priateľstvu prispieť aj tu v Ríme, tak, ako som mal tú milosť, pretože to bola milosť, pripísať ku vzťahom so židovskou

komunitou v Buenos Aires. Medzi mnohými vecami, ktoré nás môžu spájať, je svedectvo o pravdivosti desiatich slov, Desatora, ktoré je pevným základom a zdrojom života aj pre našu spoločnosť, tak dezorientovanú extrémnym pluralizmom možností a orientácií, poznačenú relativizmom, ktorý vedie k strate pevných a bezpečných orientačných bodov.“

Vrchný rímsky rabín Riccardo Di Segni označil stretnutie s pápežom za veľmi priateľské a srdečné. „Boli sme ohromení jeho pohotovosťou, jeho ústretovosťou, schopnosťou maximálne sa otvoriť diskusii. Hovorili sme o všetkom, od biblickej exegézy až k témam týkajúcim sa sociálnych potrieb.“ Di Segni, ktorý dnes viedol približne tridsaťčlennú delegáciu Židovskej komunity, v príhovore k pápežovi hovoril o zodpovednosti, ktorú majú obe strany voči verejnosti. V rozhovore vysvetlil: „Naše tradície nás učia rešpektovať hodnoty, ktoré však bývajú často, ako to sami vidíme, porušované, a na ktoré sa zabúda. Spomínané hodnoty, akými je dnes napríklad solidarita, však treba znovu prinavrátiť, a ak to urobíme spoločne, to bude ďalšou pridanou hodnotou.“

RV/mf

Svätý Otec zapísal do zoznamu svätých bl. Angelu z Foligna

Vatikán 11. októbra (RV) Stredovekej mystičke, františkánskej terciárke a autorky duchovných spisov, bl. Angele z Foligna (1248 - 1309) bol priznaný titul „svätá“. Pápež František rozhodol o jej zapísaní do zoznamu svätých po prijatí relácie v kauze jej svätorečenia z rúk prefekta Kongregácie pre kauzy svätých, kardinála Angela Amata dňa 9. októbra 2013. Rozšíril tak jej liturgický kult na všeobecnú Cirkev.

Svätý Otec v ten istý deň rozhodol aj v ďalších kauzách. Schválil dekrét o uznaní zázraku na príhovor Božej služobníčky Marie Assunty Catariny Marchetti-ovej (1871 - 1948) pôvodom z Talianska, zakladateľky sestier misionárov sv. Karla. Schválil tiež ďalších šesť dekrétov o hrdinských čnostiach, týkajúcich sa troch mužov a troch žien. Sú nimi: bl. Amato Ronconi (1226 - 1292), františkánsky terciár a zakladateľ hospicu v diecéze Rimini; Boží služobník Pio Alberto Del Corona (1837 - 1912) biskup a zakladateľ Kongregácie sestier dominikánok Ducha Svätého, rovnako z Talianska; kanadská rehoľníčka Božia služobníčka Marie Elizabeth Turgeonová (1840 - 1881), zakladateľka Kongregácie sestier Panny Márie Ružencovej zo San Germain; indická rehoľníčka Božia služobníčka Mária Wilsonová (1840 - 1916), rodným menom Mary Jane, zakladateľka Kongregácie sestier františkánok Panny Márie Vítaznej; Božia služobníčka Maria Eleonora Giorgi (1882 - 1945), rodným menom Angela, z Kongregácie služobníčok Panny Márie Bolestnej z Florencie, a napokon Boží služobník z 20. storočia, taliansky laik a otec rodiny Attilio Luciano Giordani (1913 - 1972), saleziánsky spolupracovník a misionár v Brazílii.

RV/jb

Z listu Svätého Otca prezidentovi vatikánskeho Governatorátu

Vatikán 15. októbra (RV) Pápež František za biskupa vymenoval pátra Fernanda Vérguez Alzagu, nového generálneho sekretára Governatorátu Mestského štátu Vatikán, a pridelil mu titulárne sídlo vo Villamagna di Proconsolare v Tunisku. Pri tejto príležitosti adresoval list prezidentovi Governatorátu, ktorým je kardinál Giuseppe Bertello. V ňom ocenil osobitosť zamestnancov v službe Svätej stolice a zodpovednosť tých, ktorí musia dbať o ľudskú a kresťanskú formáciu.

Svätý Otec v liste píše o dôležitej a hodnotnej práci zamestnancov Svätej stolice, osobitne pracovníkov Governatorátu. Ako spoločenstvo zjednotené pri vykonávaní rôznych úloh, píše František citujúc Jána Pavla II., „musí mať na pamäti ako základné pravdivosť katolíckeho učenia o ľudskej práci“ a zároveň „osobitné spojenie s Apoštolskou stolicou“ v priamom kontakte „s Petrovým nástupcom“.

Špecifikom Apoštolskej stolice je podľa pápeža „duchovné a pastoračné poslanie v prospech Rímskej a univerzálnej Cirkvi“, vyplývajúce z „osobitnej zodpovednosti za tých, ktorí sú s ňou pracovne spojení“. Ďalšou charakteristikou je snaha s vernosťou vykonávať všetky úlohy a povinnosti, a tá sa prejavuje „tvrdou prácou, profesionalitou a poctivým životom“.

Ako pripomína Ján Pavol II., „zamestnanci Svätej stolice musia mať hlboké presvedčenie, že ich práca zahŕňa predovšetkým zodpovednosť žiť v duchu pravej viery“ a rovnako aj administratívno-právne aspekty vzťahu s Apoštolskou stolicou majú svoju osobitosť. Ako pápež František uvádza, z toho vyplýva priama „starostlivosť generálneho sekretariátu Governatorátu o ľudskú a kresťanskú formáciu svojich zamestnancov a spolupracovníkov, koordináciu kňazov poverených duchovnou starostlivosťou, podporu vhodných iniciatív, osobitne v spojení s pastoračnými programami univerzálnej Cirkvi a v hlavných obdobiach liturgického roka“. **RV/mf**

Správa majetku Apoštolského stolca podrobená kontrole hospodárenia

Vatikán 15. októbra (RV) Riaditeľstvo Správy majetku Apoštolského stolca (APSA) oznámilo, že dnes sa začala previerka finančnej a hospodárskej činnosti tejto inštitúcie, resp. jej mimoriadneho oddelenia. Táto mimoriadna sekcia obhospodaruje hnutelný majetok Svätej stolice. Preskúmanie stavu peňazí a účtovníctva - teda tzv. due diligence - zabezpečuje rovnako ako u vatikánskej banky IOR externá firma - Promontory

Financial Group. „Výsledok previerky umožní zistiť, aký je finančný a manažérsky stav tohto úradu,“ uvádza sa v dnešnom vyhlásení. Revízia sa uskutočňuje v súlade s mandátom komisie, hodnotiacej ekonomicko-administratívnu štruktúru Svätej stolice, ktorú ustanovil pápež František. **RV CZ**

Svätý Otec František: Materstvo je viac než len spoločenská rola

Vatikán 12. októbra (RV) O potrebe oceniť ženy v cirkevnej a v laickej spoločnosti hovoril Svätý Otec počas stretnutia s účastníkmi seminára pri príležitosti 25. výročia apoštolského listu *Mulieris dignitatem* blahoslaveného Jána Pavla II., ktorý sa skončil v piatok. V úvode zdôraznil význam apoštolského listu, ktorý nazval „historickým dokumentom, prvým pápežským učením zaoberajúcim sa výlučne témou žien“. Pripomenul, že materstvo sa nemôže obmedziť len na rolu, ktorú spoločnosť prisudzuje žene, nemožno však podporovať ani takú emancipáciu, ktorej chýbajú črty charakteristické pre ženský svet.

„Môže sa zmeniť mnoho vecí, a mnoho sa aj pod vplyvom kultúrnej a sociálnej evolúcie zmenilo, ale faktom zostáva, že je to práve žena, ktorá počne, vynosí vo svojom lone a porodí človeka. A toto predsa nie je len nejaký biologický fakt, ale prináša to nesmiernu bohatú dôsledky ako pre samotnú ženu a jej spôsob bytia, tak aj pre jej vzťahy, pre spôsob, akým sa stavia k ochrane ľudského života a života vôbec.“ „Tým, že Boh povolal ženu k materstvu, jej v podstate osobitným spôsobom zveril človeka,“ povedal pápež František. Zároveň varoval pred dvoma všadeprítomnými nebezpečenstvami, ktoré umŕtvujú ženu a jej povolanie:

„Prvým je podceňovanie materstva, keď býva chápané iba ako akási rola vyplývajúca zo spoločnosti, úloha, ktorá je síce vznešená, ale v skutočnosti odsúva nabok ženu so všetkým jej potenciálom a dostatočne nedoceňuje jej úlohu, ktorú zohráva pri budovaní spoločenstva. A to ako na poli občianskom, tak aj cirkevnom. V reakcii na toto je tu potom nebezpečenstvo opačného rázu, teda podpora takého druhu emancipácie, ktorá v snahe podmaniť si miesta, ktoré zastávajú muži, uberať ženskosti a jej vzácnym vlastnostiam, ktoré ju charakterizujú.“

Ako pápež František povedal, žena „má osobitnú citlivosť pre Božie veci“, predovšetkým, čo sa týka „súcití, nehy a lásky, ktorú má pre nás Boh“. Aj Cirkev by si podľa neho mala položiť otázku, aká úloha patrí ženám v jej spoločenstve a či by ich nebolo možné oceniť ešte viac. Ako povedal, ide o záležitosť, ktorá mu leží na srdci. Na záver s humorom dodal: „Aj mne sa páči uvažovať nad Cirkvou nie v mužskom rode, ale ako nad Cirkvou v ženskom rode. Cirkev je ženského rodu, je to matka, a to je na tom to pekné.“ **RV/mf**

Mons. Zollitsch so Svätým Otcom o záležitostiach Cirkvi v Nemecku

Vatikán 17. októbra (RV) Mons. Robert Zollitsch, emeritný arcibiskup Freiburgu a predseda Konferencie biskupov Nemecka, sa dnes stretol so Svätým Otcom, aby s ním hovoril o výsledkoch konzultácií z jesenného plenárneho zasadnutia nemeckých biskupov, ktoré sa konalo koncom septembra vo Fulde.

O svojom stretnutí so Svätým Otcom Mons. Zollitsch informoval, že išlo o dlhodobšie plánované stretnutie, ktoré malo dôverný charakter. Povedal, že s pápežom Františkom hovorili aj o situácii v diecéze Limburg a vyjadril uspokojenie, že ním ustanovená preverovacia komisia začne svoju prácu už v piatok. Zároveň vyjadril „nádej, že všetky stránky budú mať záujem na rýchlom a účinnom riešení, aby sa diecéza Limburg upokojila a aby sa našlo východisko z tejto náročnej situácie.“

RV/jb

Funkciu vatikánskeho štátneho sekretára prevzal Mons. Pietro Parolin

Vatikán 15. októbra (RV) Mons. Pietro Parolin prevzal funkciu vatikánskeho štátneho sekretára. Svätý Otec František ho vymenoval 31. augusta. Po siedmich rokoch vystrieda kardinála Tarcisia Bertoneho.

Svätý Otec prijal odchádzajúceho sekretára na dopoludňajšej audiencii v Apoštolskom paláci, spolu s nadriadenými a zamestnancami štátneho sekretariátu. Pápež prítomným predstavil 58-ročného arcibiskupa Pietra Parolina, ktorý donedávna pôsobil ako veľvyslanec vo Venezuele. Kardinálovi Bertoneho vyjadril poďakovanie za jeho doterajšie služby vo funkcii štátneho sekretára. **RV/mf**

Svätý Otec prijal prezidenta Štátu Palestína M. Abbása

Vatikán 17. októbra (RV) Svätý Otec prijal návštevu prezidenta Štátu Palestína Mahmúda Abbása so sprievodom. Hovorili spolu o situácii na Blízkom východe s osobitným akcentom na obnovenie izraelsko-palestínskych rokovaní a vyjadrili želanie, aby tento proces priniesol žiadané ovocie v podobe nájdania spravodlivého a trvalého riešenia konfliktu, ktorého ukončenie sa javí nevyhnutné a stále naliehavejšie potrebné.

Konštatovali, že k nastolenie pokoja sú potrebné odvážne a rozhodné kroky oboch zainteresovaných strán s podporou Medzinárodného spoločenstva. V otázke bilaterálnych vzťahov zástupcovia Štátu Palestína a Vatikánu vyjadrili uspokojenie s pokrokom, ktorý sa dosiahol pri tvorbe Základnej zmluvy v niektorých jej zásadných aspektoch, týkajúcich sa života a činnosti Katolíckej cirkvi v Palestíne. Hovorilo sa o situácii kresťanských spoločenstiev na Palestínskych územiach i v širšej oblasti Blízkeho východu. So znepokojením obe strany sledujú situáciu v Sýrii, kde násilie ešte stále neustúpilo mierovému riešeniu. **RV/jb**

V Madride medzinárodné stretnutie židov a katolíkov

Madrid 17. októbra (TK KBS) Spoločnou výzvou adresovanou politickým a náboženským lídrom sa v stredu v Madride ukončilo štvordňové stretnutie Medzinárodného výboru pre vzťahy židov a katolíkov. Text záverečnej deklarácie hovorí o spoločnom duchovnom dedičstve a vyzýva svetových predstaviteľov k zaručeniu náboženskej slobody, pričom osobitne kladie dôraz na potrebu spoločných krokov pre zamedzenie prenasledovania kresťanov vo svete. Rovnako poukazuje aj na nebezpečenstvo nových prejavov antisemitizmu. Okolo 50 významných reprezentantov židovskej a katolíckej viery z piatich kontinentov vyzdvihlo prínos výchovy k rozvíjaniu medzináboženských vzťahov. Konkrétne odporučili štúdium deklarácie II. vatikánskeho koncilu Nostra Aetate a začlenenie kurzov zameraných na tento dokument do študijných programov židovských i katolíckych seminárov. **RV/jb**

Nevyužitý priestor kláštora ponúka biskup utečencom

Weingarten 15. októbra (RV) Do diskusie o zvyšujúcom sa počte sýrskych utečencov zasiahol biskup diecézy Rotenburg-Stuttgart Mons. Gebhard Fürst v závere štvordňovej konferencie, ktorú hostil benedínsky kláštor v hornosvábskom Weingartene. V Bazilike sv. Martina nemecký biskup vyzval k solidarite a „deleniu plášťa“ po vzore miestneho patróna. Konkrétne ponúkol k dispozícii voľné priestory neobývaného kláštora vo Weingartene. Tlačový hovorca diecézy biskupov krok komentoval ako „úplne spontánnu akciu“ a nevedel povedať, koľko priestoru môže Cirkev žiadateľom o azyl poskytnúť. Údajne však ide o dvanásť voľných miestností. **RV CZ**

Kardinál W. Brandmuller zavítal na Slovensko

Bratislava 14. októbra (TK KBS) Na Slovensko pricestoval kardinál Walter Brandmuller, emeritný prezident Pápežského výboru pre historické vedy.

Kardináli Brandmüller a Korec o cirkvi na Slovensku a v Nemecku

Situácia cirkvi na Slovensku i v Nemecku bola jednou z tém, o ktorej v pondelok 14. októbra spolu diskutovali kardinál Walter Brandmuller a kardinál Ján Chryzostom Korec. V Nitre, kde ho navštívil, začal oficiálny program emeritného prezidenta Pápežského výboru pre historické vedy na Slovensku. Návšteva potrvá do stredy.

Kardinál Brandmuller sa pýtal na roky komunistického prenasledovania a okolnosti vzniku knižnice viery kardinála Korca. Korec zasa prejavil záujem dozvedieť sa viac o pozadí problémov tzv. gender ideológie, ktoré vo svojich prednáškach opisuje nemecká sociologička Gabriele Kuby.

V otvorenom rozhovore si kardináli vymenili skúsenosti a postrehy týkajúce sa vzťahov Cirkvi a štátu a dotkli sa viacerých výziev, pred ktorými stoja krajiny Európskej únie. Kardinál Korec poďakoval kardinálovi Brandmullerovi za jeho záujem o Slovensko i za prípravu prednášky, ktorá sa týka interpretácie Druhého vatikánskeho koncilu.

Kardinál Walter Brandmüller vystúpil na Bohosloveckej fakulte UK

Kardinál Walter Brandmüller vystúpil v utorok 15. októbra s prednáškou v aule Rímskokatolíckej cyrilometodskej bohosloveckej fakulty Univerzity Komenského v Bratislave. Venoval sa téme „Poznámky k interpretácii Druhého vatikánskeho koncilu“.

V zaplnenej aule privítali kardinála Brandmüllera dekan fakulty Mons. Marián Šuráb a prodekanka pre vedeckú činnosť, medzinárodné vzťahy a rozvoj fakulty prof. Emília Hrabovec. Medzi prítomnými bol aj apoštolský nuncius na Slovensku Mons. Mario Giordana, bratislavský arcibiskup metropolita Mons. Stanislav Zvolenský, jeho pomocný biskup Mons. Jozef

Haľko, ordinár OZ a OS SR Mons. František Rábek, rektor UK Karol Mičieta a desiatky záujemcov.

Kardinál Brandmüller vo svojej prednáške poukázal na to, že Druhý vatikánsky koncil, na rozdiel od viacerých predchádzajúcich koncilov, nemal za cieľ vydávanie nových predpisov, nič neodsudzoval ani definitívnym spôsobom nerozhodoval o vieroučných otázkach. Bol nový typ koncilu - s výrazným pastoračným zameraním. Na druhej strane je však podľa kardinála potrebné si uvedomiť, že tento koncil nebol prelomovým v tom zmysle, že by popieral alebo menil predchádzajúce učenie Cirkvi.

Druhý vatikánsky koncil sa neodklonil od existujúcej tradície: naopak, nadviazal na ňu. Kardinál Brandmüller zdôraznil, že koncilové dokumenty obsahujú početné odvolávky na koncily z minulosti, na cirkevných otcov a významných teológov predchádzajúcich storočí. „Koncily sú vždy otvorené dopredu, nikdy nie dozadu,“ vysvetlil kardinál: „koncil nemôže odporovať svojim predchodcom; môže ich doplniť alebo spresniť, ale nikdy nie im odporovať.“

Emeritný prezident Pápežského výboru pre historické vedy však poukázal i na to, že v pokoncilovej dobe došlo pod vplyvom relativizmu, synkretizmu a indiferentizmu k mnohým mylným interpretáciám a k prekrúcaniu zmyslu a významu koncilu. Príkladom týchto omylov bola podľa emeritného profesora cirkevných dejín na Augsburskej univerzite tzv. Bolonská škola, ktorá sa viac sústreďovala na „udalosť“ koncilu, než na texty koncilových dokumentov.

Kardinál však doplnil, v niektorých prípadoch dochádzalo aj nepresnému chápaniu samotných dokumentov. Medzi takéto podľa neho patrili napríklad Nostra Aetate (Deklarácia o postoji cirkvi k nekresťanským náboženstvám) či Unitatis redintegratio (dekrét o ekumenizme). Bolo preto potrebné jasným spôsobom vyjadriť, že Katolícka cirkev je Cirkvou Ježiša Krista: pokoncilová interpretácia o tom podľa kardinála odstránila každú pochybnosť.

V živej diskusii po skončení prednášky kardinál odpovedal na otázky týkajúce sa „ducha koncilu“, hermeneutiky jeho interpretácie a liturgických aspektov. Jeho oficiálny program sa touto prednáškou na Slovensku skončil. V sprievode profesorky Hrabovec navštívil ešte viaceré pamiatky hlavného mesta, ako napríklad hrad či Katedrálu sv. Martina.

Pápežský výbor pre historické vedy je orgánom Rímskej kúrie. Založil ju pápež Pius XII. 7. apríla 1954. Nadväzuje nad Kardinálskou komisiou pre historické štúdiá, ktorú založil pápež Lev XIII. apoštolským listom Saepenumero considerantes z 18. augusta 1883. Na jeho čele je v súčasnosti kňaz Bernard Ardura, O. Praem. Jednou z jeho členiek je profesorka histórie Emília Hrabovec, ktorá kardinála Brandmüllera na Slovensku sprevádza.

TK KBS/ml/ snímka pz

Celoslovenský liturgický deň v Bratislave s kardinálom Cañizaresom

Bratislava 17. októbra (TK KBS) V Bratislave sa vo štvrtok konal Celoslovenský liturgický deň. Host'om bol španielsky kardinál Antonio Cañizares Llovera, prefekt Kongregácie pre Boží kult a disciplínu sviatostí. Jeho prednáške predchádzala svätá omša, ktorú za účasti viacerých biskupov a kňazov celebroid v Katedrále sv. Martina. Liturgická komisia Konferencie biskupov Slovenska (KBS) s partnermi pripravila toto podujatie v znamení významného jubilea - 50 rokov od prijatia konštitúcie Druhého vatikánskeho koncilu o posvätnéj liturgii Sacrosanctum Concilium (prijatá 4. decembra 1963). V homílii sa prítomným prihovoral košický pomocný biskup Mons. Stanislav Stolárík. Zameral sa na vysvetlenie súvisu medzi vierou a liturgiou. V závere zdôraznil, že liturgia musí byť slávená primeraným spôsobom. „Lebo, keď poukazuje na krásu viery, pomáha nám zároveň uvedomiť si svoj morálny stav a prináša vnútorné uzdravenie, rozmnožuje v nás dary milosti, učí nás spoznávať Krista v bližných, pobáda nás k obráteniu a radikálnym rozhodnutiam v živote, upevňuje spoločenstvo a jednotu Cirkvi,“ uviedol predseda Liturgickej komisie KBS Mons. Stanislav Stolárík.

Za účasti desiatok kňazov, rehoľníkov a veriacich sa na svätej omši zúčastnil aj apoštolský nuncius na Slovensku Mons. Mario Giordana, bratislavský arcibiskup metropolita Mons. Stanislav Zvolenský, nitriansky biskup Mons. Viliam Judák, bratislavský pomocný biskup Mons. Jozef Hal'ko, košický pomocný biskup Mons. Stanislav Stolárík a spišský pomocný biskup Mons. Andrej Imrich. Všetkých privítal arcibiskup Zvolenský.

„Využívam príležitosť, chcem pozvať z dôvodu, že 15. októbra ste slávili svoje narodeniny, aby naši bratia, podľa možnosti aj obetovali svätú omšu za vás, za vaše zdravie, za duchovnú i telesnú silu, aby ste mohli na Božiu slávu vykonávať veľké poslanie, ktoré v Cirkvi máte,“ zablahoželel španielskemu kardinálovi predsedovi Konferencie biskupov Slovenska Mons. Stanislav Zvolenský.

Po slávení nasledovala prednáška kardinála Cañizaresa v aule Rímskokatolíckej cyrilometodskej bohosloveckej fakulty UK v Bratislave. Vychádzal v nej z apoštolského listu Benedikta XVI. Porta Fidei. Svätý Otec v ňom oznámil zámer vyhlásiť Rok viery. „Bez liturgie a sviatostí, hovorí Benedikt XVI., by vyznanie viery nemalo svoju účinnosť, lebo by mu chýbala milosť, ktorá podporuje svedectvo veriacich. A preto je potrebné intenzívnejšie slávenie viery v liturgii a osobitne v Eucharistii, ktorá je vrcholom, ku ktorému smeruje činnosť Cirkvi a zároveň prameňom, z ktorého prúdi všetka jej sila.“

V prednáške sa zamyslel nad víziou liturgie v súvislosti s konštitúciou o posvätnéj liturgii Sacrosanctum Concilium, ktorú prijal Druhý vatikánsky koncil, jej zmyslom a prínosom. Načrtol i niektoré podnety k tomu, ako mať na slávení a prežívaní liturgie aktívnejšiu účasť. „Liturgia je centrom života Cirkvi. Musíme si uvedomiť, že ak nemáme srdce v liturgii, tak nie sme schopní robiť tú novú evanjelizáciu, ktorú tak veľmi potrebujeme,“ zdôraznil po prednáške novinárom kardinál Cañizares, ktorý odpovedal aj na sériu viacerých otázok z publika.

Antonio Cañizares Llovera sa narodil 15. októbra 1945 v španielskom Utiele. Za kňaza bol vysvätený 21. júna 1970, za biskupa z Avily bol vysvätený 25. apríla 1992. Do kardinálskeho stavu bol pápežom Benediktom XVI. povýšený 24. marca 2006. Od 9. decembra 2008 pôsobí ako prefekt Kongregácie pre Boží kult a disciplínu sviatostí. Táto kongregácia vznikla spojením dvoch pôvodne samostatných dikastérií - Kongregácie pre Boží kult (ustanovená bola pápežom Pavlom VI. v roku 1969) a Kongregácie pre disciplínu sviatostí (ustanovená bola pápežom Píom X. v roku 1908). Do súčasnej podoby ich znovu zjednotil v roku 1988 bl. Ján Pavol II. apoštolskou konštitúciou Pastor Bonus. Má na starosti schvaľovanie liturgických textov a ich preklady do rozličných jazykov, ako aj disciplínu siedmich sviatostí. Má približne 40 členov, sú medzi nimi kardináli, arcibiskup a biskupi.

Na Slovensko prišiel na pozvanie biskupa Stoláríka, ktorý v závere dnešného verejného podujatia potvrdil, že účasť účastníkom i host'om. Podujatie bolo určené všetkým záujemcom o posvätnú liturgiu.

Kardinál Cañizares ešte v marci 2009 zdôraznil, že vzhľadom na sekularizmus je nevyhnutné, aby sme zamerali našu pozornosť na eucharistickú poklonu. „Cirkev je Božím dielom a zároveň je potvrdením toho, čo Boh robí pre ľudí. Adorácia, ktorá má svoje vyjadrenie v liturgii, najmä však v eucharistii, je poznaním toho, že všetko pochádza od Neho, a že všetko čo nám patrí, je Jeho,“ uviedol kardinál Cañizares. „Pokiaľ Cirkev zabudne na to, že Boh je centrom všetkého, zmení sa na čisto ľudskú inštitúciu,“ citovala ho vtedy agentúra Zenit pri príležitosti plenárneho zasadania Kongregácie pre Boží kult a disciplínu sviatostí.

Zenit.org/Ph/TK KBS/ml/ snímka pz

Stretnutie biskupov východných katolíckych cirkví Európy v Košiciach

Košice 17. októbra (TK KBS) - Pod záštitou Rady európskych biskupských konferencií (CCEE) sa každoročne organizuje Stretnutie biskupov východných katolíckych cirkví Európy. Cieľom stretnutia je hľadať odpovede na aktuálne výzvy, ktoré dnešný kultúrno – spoločenský kontext Európy stavia pred kresťanov východných katolíckych obradov. Každý rok v spolupráci s CCEE skupina odborníkov pripravuje tému stretnutia. Odborné prednášky a živá diskusia prinášajú konkrétne princípy práce pre jednotlivé regióny Európy. Téma tohto roka je Evanjelizácia kultúry. Výber témy je podmienený 1150. výročím príchodu sv. Cyrila a Metoda na Veľkú Moravu a slávením Roka viery v Katolíckej cirkvi. Nie menej podstatným impulzom je aj titul Európske hlavné mesto kultúry Košice 2013. Tieto tri momenty ponúkajú príležitosť zamýšľať sa nad pretavovaním kultúry Ježišovým evanjeliom z perspektívy cyrilometodskej misie i súčasnosti. Pozvanými hosťami stretnutia, ktorí sa podelia o svoje postrehy sú kardinál Jozef Tomko, arcibiskup Cyril Vasil' SJ, sekretár Kongregácie pre východné cirkvi a P. Marko Rupnik, SJ, riaditeľ Centra Aletti v Ríme.

Vyššie tridsať hierarchov prijalo pozvanie na 16. stretnutie biskupov východných katolíckych cirkví Európy v Košiciach. Program stretnutia otvorila liturgická modlitba večierne ku cti sv. apoštola Lukáša v gréckokatolíckej košickej Katedrále Narodenia presvätej Bohorodičky. Modlitbu viedol vладыka Milan Chatur, košický eparchiálny biskup a prebiehala v slovenskom, cirkevno-slovanskom a talianskom jazyku. Zúčastnil sa na nej aj kardinál Jozef Tomko.

Po skončení modlitby vладыka Milan privítal všetkých prítomných hierarchov a vysvetlil dôvod témy tohtoročného stretnutia, ktorou je evanjelizácia kultúry. „Práve dnes, keď je kultúra oddelená od Boha je vidieť tragické dôsledky takejto odluky v spoločenskom i osobnom živote mnohých ľudí. Preto sa inšpirovaní sv. Cyrilom a Metodom chceme zamyslieť nad obnovením tohto spojenia formami, ktoré sú blízke súčasnému človekovi,“ povedal vладыka Chatur a pozval vладыkov i veriacich k modlitbe za duchovný úspech stretnutia. Potom nasledovala prehliadka biskupskej rezidencie a účasť na ekumenickom koncerte v budove štátneho divadla.

Stretnutie biskupov slúži na vnútrocirkevný dialóg východných cirkví, ktoré majú vlastné

obradové a duchovné dedičstvo pri zachovaní jednoty s Apoštolskou stolicou v Ríme. Súčasne je vnímané ako obohatenie aktuálneho jubilejného Roka sv. Cyrila a Metoda, ku dedičstvu ktorých sa východné cirkvi strednej Európy hlásia.

Ekumenický koncert v Košiciach

V poradí už deviaty ročník ekumenického sakrálneho koncertu sa uskutočnil vo štvrtok 17. októbra v budove Štátneho divadla v Košiciach. Na koncerte sa zúčastnili cirkevné authority kresťanských cirkví na Slovensku a predstavitel' židovskej náboženskej obce. Prítomní boli aj hierarchovia východných cirkví z Európy. Na podujatie prišiel aj podpredseda NR SR Ján Figel' a ďalší predstavitelia verejného života.

V úvodnom príhovore košický eparcha vладыka Milan Chatur vyslovil prianie, aby kultúra bola vždy preniknutá inšpiráciou Svätého Ducha, a tak pomáhala formovať ľudí k pravým hodnotám. Koncert sprevádzal symfonický orchester Musica iuvenalis pod vedením dirigenta Igora Dohoviča. V programe sa predstavili Zbor sv. Cecílie z Košíc, Chorus Comenianus, Zbor Efraim z Budapešti a spevácky zbor z Miškolca. Umeleckým zážitkom obohatil repertoár majster Samuel Barzilaj, kantor židovskej náboženskej obce vo Viedni.

Cieľom podujatia je spájať ľudí dobrej vôle a prostredníctvom umenia prekonávať kultúrno-náboženské rozdiely.

Na záver podujatia odovzdal organizátor koncertu Peter Solej kardinálovi Jozefovi Tomkovi ďakovný list. Najvyšší predstavitelia cirkví udelili prítomným požehnanie vo viacerých jazykoch. Pieseň Ave Maria v podaní sólistu Opery štátneho divadla Jaroslava Dvorského dala umeleckú bodku za stretnutím, ktoré v sebe nieslo pečať pravej kultúry a univerzálneho bratstva.

Michal Hospodár/snímka Marián Šangala

Ženy v núdzi a ich deti podporia po pochode za život sumou 5 800 €

Bratislava 14. októbra (TK KBS) Päťtisíc osemsto eur je určených na konkrétnu pomoc tehotným ženám a ich deťom v ťažkej sociálnej situácii. Ide o časť sumy, ktorú vyzbierali organizátori historicky prvého Národného pochodu za život od svojich podporovateľov. Na tejto podpore sa už skôr dohodli zástupcovia Konferencie biskupov Slovenska (KBS), ktorá pochod iniciovala, a občianske združenie Fórum života. Podporili jeden z jeho projektov Zachráňme životy. Symbolicky šek s výťažkom dnes prevzala od predsedu KBS Mons. Stanislava Zvolenského Mária Demeterová, koordinátorka projektu.

Podpora predstavuje konkrétny a praktický rozmer celospoločenského významu Národného pochodu za život. Ide o projekt konkrétnej pomoci, ktorý funguje už takmer sedem rokov. Fórum života vďaka nemu pomáhala najskôr matkám bez strechy nad hlavou, ktoré čakali dieťa alebo už mali viac detí. Neskôr činnosť rozšírilo aj na nevyhnutnú pomoc pre ženy v domácnosti. Projekt pomohol už vyše 80 tehotným ženám, ktorým sa narodilo 69 detí. Projekt funguje na báze individuálnych darcov, ktorí doteraz prispeli vyše 160-tisíc eur. Viac informácií je možné nájsť na www.zachranmezivoty.sk.

„Počas roka rozložíme darované peniaze do projektov tak, aby sme vždy mohli podporiť ženy, ktoré to budú najviac potrebovať,“ povedala Mária Demeterová. Poďakovala zo srdca tým, ktorí prispeli ako aj biskupskej konferencii, ktorá sprostredkovala odovzdanie sumy. Arcibiskupovi Zvolenskému, ktorý ocenil túto pomoc matkám v ťažkej sociálnej situácii, bližšie predstavila niektoré aktivity, ktoré sú spojené s projektom Zachráňme životy, ako aj iné projekty Fóra života.

Konferencia biskupov Slovenska s Fórum života oznámili zámer podporiť tehotné ženy, ktoré sa ocitli v krajnej životnej núdzi a napriek zložitej situácii sa rozhodli dať šancu na život svojmu dieťaťu, dva mesiace pred Národným pochodom za život. Sľúbili, že

na projekt Zachráňme životy poukážu desať percent zo sumy, ktoré vyzbierajú od jednotlivých podporovateľov. Za ochranu života každého človeka a rodiny sa 22. septembra 2013 v Košiciach zišlo 80 000 ľudí z celého Slovenska.

TK KBS/ ml/ snímka pz

Európsky rozmer iniciatívy Národného pochodu za život v Košiciach

Bratislava 11. októbra (TK KBS) Počas Národného pochodu za život sa v Košiciach vyzbieralo vyše 6500 podpisov pod iniciatívu Jeden z nás. Podpísať iniciatívu je možné už len do 1. novembra 2013.

Okrem národnej úrovne mal Národný pochod za život aj svoj veľmi praktický európsky rozmer. Na podujatí pridalo svoj podpis pod Európsku iniciatívu občanov Jeden z nás 6500 občanov. Spolu doteraz podpísalo iniciatívu vyše 29 000 slovenských občanov a 1 230 000 Európanov. Cieľom iniciatívy je podporovať v Európe ochranu ľudského života od počatia – v rámci kompetencie Európskej únie (EÚ). Iniciatíva Jeden z nás žiada EÚ, aby skončila s financovaním aktivít, ktoré predpokladajú ničenie ľudských embryí, zvlášť v oblasti výskumu, rozvojovej pomoci a verejného zdravia. Opiera sa o definíciu ľudského embrya ako počiatku ľudskej bytosti, na základe nedávneho rozhodnutia Európskeho súdneho dvora v prípade Brüstle vs. Greenpeace.

„Rozhodli sme sa na Národnom pochode za život vytvoriť priestor na zber podpisov pod iniciatívu Jeden z nás, pretože obe aktivity majú vo svojom centre hodnotu úcty k ľudskému životu od počatia. Stále je ešte do konca októbra možnosť ju podpísať či už elektronicky alebo fyzicky. Je dôležité mať podpisov čo najviac pre prípad istého percenta neúplných podpisov, aby bola hranica jedného milióna podpisov dosiahnutá aj s nejakou rezervou,“ vysvetľuje Marek Michalčík, národný koordinátor iniciatívy a jeden z hlavných organizátorov Národného pochodu za život.

Iniciatívu na Slovensku rozširujú občianske združenia Fórum života a Donum vitae. Je možné ju podpísať on-line cez stránku www.oneofus.eu/sk kliknutím na tlačidlo PODPÍŠ. Druhou možnosťou je podpísať ju fyzicky. Hárky sú dostupné cez kanceláriu Fóra života (kancelaria@forumzivota.sk) alebo cez kontakty občianskeho združenia Donum vitae. Hárky je potrebné zaslať na adresu Fóra života na Heydukovu 14, 81108, Bratislava. Signatári musia byť dospelí (18+), slovenskí štátni príslušníci alebo osoby s trvalým pobytom na Slovensku. Iniciatívu môže každý podpísať iba raz. Zbieranie podpisov pod iniciatívu Jeden z nás je možné už len do 1. novembra 2013.

Danka Jacečková

V Slovenskom inštitúte vo Varšave prednáška o Cyrilovi a Metodovi

Varšava 14. októbra (TK KBS) V Slovenskom inštitúte vo Varšave sa 11. októbra 2013 uskutočnila prednáška prof. Martina Homzu z Katedry slovenských dejín Filozofickej fakulty UK v Bratislave na tému „Svätí Cyril a Metod v slovenskej a uhorskej historiografii“. Na prednáške sa zúčastnili študenti viacerých ročníkov slovakistiky a slavistiky Varšavskej univerzity, ako aj ďalší zástupcovia varšavských akademických a historicko-vedeckých kruhov i „laickej“ verejnosti.

M. Homza je držiteľom prestížneho štátneho vyznamenania Rytierskeho kríža Rádu za zásluhy, ktoré mu v uplynulom roku udelil prezident Poľskej republiky Bronisław Komorowski. Uvedené vyznamenanie je ocenením prof. Homzu za aktívnu prácu, predovšetkým v oblasti spoločnej slovensko-poľskej histórie, čoho dôkazom je príprava a vydanie I. časti publikácie „Dejiny Spiša do roku 1526“, ktorá vyšla v oboch jazykoch. V tomto období sa pripravuje druhá časť tohto rozsiahleho vedeckého diela, zaoberajúca sa obdobím 1526 - 1918.

MZV SR

je potrebné preložiť Sväté písmo, ale do reči skutkov. Jedine tento preklad nám pomôže pri novej evanjelizácii. Tak ako Cyril a Metod Evanjeliom zmenili kultúru, zákony, spoločnosť, tak aj dnes prijatie Evanjelia musí zmeniť naše životy. Len kňazi, ktorí budú uchvátení Kristom, budú schopní budovať Božie kráľovstvo a získať druhých.“

Po obede stretnutie pokračovalo prednáškou prof. Marka Rupnika SJ z Centra Aletti v Ríme. Zaujímavým spôsobom upriamil seminaristov na to, čoho sa majú počas formácie vystríhať a na čo sa naopak majú sústrediť. Následne mali bohoslovci možnosť reflexie v menších skupinkách nad podnetmi z prednášky. Okrem toho boli k dispozícii aj expozície „Biblia pre malých aj veľkých“, „Velehrad na križovatke európskych dejín“ alebo výklad ikonografie na náhrobku kardinála Tomáša Špidlíka.

Program celého stretnutia uzavrel Akatist k presvätej Bohorodičke, ktorý viedli gréckokatolícki seminaristi z Prešova. Následne sa bohoslovci presunuli do neďalekých farností, kde boli počas celého víkendu ubytovaní v rodinách.

Lukáš Stolárík

Seminaristi zo Slovenska, Čiech a Moravy sa stretli na Velehrade

Velehrad 14. októbra (TK KBS) Počas uplynulého víkendu sa uskutočnilo stretnutie bohoslovcov zo všetkých katolíckych seminárov z Českej a Slovenskej republiky. Stretnutie sa koná už tradične na moravskom Velehrade a tohtoročné bolo o to výnimočnejšie, že sa konalo v atmosfére jubilejného roka sv. Cyrila a Metoda, ktorý si pripomínajú v oboch krajinách.

Seminaristi si v sobotu ráno vypočuli duchovnú úvahu od doc. Michala Altrichtra SJ, v ktorej na príklade evanjeliovej udalosti o búrke na mori dal návod na riešenie rôznych ťažkých situácií v živote nielen seminaristov. Po modlitbe svätého ruženca nasledoval hlavný bod programu, ktorým bola slávnostná svätá omša, ktorú celebroval olomoucky arcibiskup – metropolita Mons. Jan Graubner. Okrem žilinského diecézneho biskupa Mons. Tomáša Galisa koncelebrovali predstavení zo spomínaných seminárov.

Arcibiskup Graubner vo svojej homílii postavil bohoslovcom za vzor sv. Cyrila a Metoda, ktorí hoci mali svoje predstavy, zanechali ich a šli tam, kde ich Pán volal. „Dali sa Bohu k dispozícii a nechali sa viesť. Prijali povolanie od Boha a mali lásku k duším.“ Ako jeden z najvýznamnejších počinov týchto vierozvestcov spomenul preklad Svätého písma do reči ľudu. „Aj dnes

60. výročie Slovenskej katolíckej misie vo Francúzsku

Francúzsko 14. októbra (TK KBS) V nedeľu 13. októbra 2013 sa v kostole Madeleine v Paríži konalo slávnostné podujatie k 60. výročiu Slovenskej katolíckej misie vo Francúzsku so sídlom v Paríži. V úvode sa prítomným prihovril Mons. Imrich Tóth, duchovný správca Slovenskej katolíckej misie. Následne sa konala slávnostná omša, ktorú celebroval pomocný biskup Bratislavskej arcidiecézy Mons. Jozef Hal'ko. Po svätej omši sa prítomným prihovril veľvyslanec Slovenskej republiky Marek Eštok. Slávnostné stretnutie pokračovalo spoločným obedom v priestoroch kostola Madeleine. Program stretnutia vyvrcholil koncertom Univerzitného speváckeho zboru Benediktus z Katolíckej univerzity v Ružomberku.

Slávnostnú atmosféru podčiarkli veľkoformátové umelecké diela slovenských výtvarníkov s tematikou Sv. Cyrila a Metoda: Mikuláša Klimčáka, Dariny Gladišovej, Petra Pollága, Martina Georga Oscitého, Ladislava Záborského a Juraja Oravca. Viceguvernér NBS Viliam Ostružlík umožnil v rámci výstavy predstaviť aj pamätnú dvojeurovú mincu s motívom vierozvestcov. Inštalácia bola doplnená historickými panelmi ilustrujúcimi vzťah cyrilometodskej tradície a súčasnosti. Slávnostný program k 60. výročiu Slovenskej katolíckej misie vo Francúzsku sledovalo niekoľko stoviek pozvaných hostí, široká krajanská komunita a návštevníci chrámu Madeleine.

MZV SR

Rádio LUMEN na stretnutí kresťanských rádii v Lyone

Francúzsko 14. októbra (TK KBS/Rádio LUMEN) Vo francúzskom Lyone vyvrcholilo dvojročné rokovanie predstaviteľov Združenia európskych kresťanských rádii. Už 29. stretnutie sa odohrávalo v duchu novej evangelizácie. Reč bola aj o využití internetu na ohlasovanie evanjelia. Rádio LUMEN na stretnutí zastupoval jeho generálny riaditeľ Juraj Spuchľák.

„Neprišiel som tu ja preto, lebo ako zástupca nášho Rádía Lumen, aby sme mohli získať nejaké prostriedky, financie, v rámci projektov Európskej únie, alebo aby sme sa postťažovali na ťažkosti s ktorými sa stretávame. Nikto kvôli tomu neprišiel. Ale prišiel som aj ja kvôli tomu, aby sme si vypočuli ako riešime jednotlivé problémy, alebo ako postupujeme, ako plníme ciele ktoré sme si dali, aké sú naše ciele a zároveň som si prišiel vypočuť aj otázky, s ktorými jeden druhého po vypočutí prezentácie každého rádia oslovili,“ hovorí Spuchľák. Predstavitelia z Francúzska, Slovinska, Maďarska, Česka či Malty sa zároveň dohodli na ďalšej spolupráci. „Ponúkli sme rôzne také kooperačné činnosti, ktoré obohatia činnosť jednotlivých rádii. Mne osobne to veľmi dalo najmä s ohľadom na víziu a nové vízie a možnosti, ktorými môžeme osloviť mladších ľudí,“ uviedol riaditeľ Rádía LUMEN. Ďalšie stretnutie sa bude konať na budúci rok v Madride.

Rádio LUMEN

Gymnázium sv. Andreja privítalo študentov a učiteľov z 8 krajín EÚ

Ružomberok 14. októbra (TK KBS) Od 7. do 11. októbra 2013 sa v rámci projektu Comenius s názvom We aren't problematic (WAP) uskutočnilo stretnutie študentov a učiteľov z ôsmich krajín Európskej únie na Gymnáziu sv. Andreja (GSA). Okrem domácej krajiny prišli do Ružomberka účastníci z Litvy, Rumunska, Bulharska, Turecka, Talianska, Španielska a Nemecka. Na Liptov zavítalo 50 ľudí, čo je zatiaľ naviac, čo sa týka počtu zúčastnených krajín i počtu účastníkov.

Program stretnutia pozostával z workshopov v škole, stretnutím s vedením mesta Ružomberok v osobe viceprimátora Stanislava Bellu a fakultatívnych výletov za krásami Slovenska v Tatrách, na Orave a na Donovaloch. Základným poslaním projektu bolo zdieľanie skúsenosti v práci na poli vzdelávania a predovšetkým výchovy žiakov. Príspevok Gymnázia sv. Andreja spočíval v prezentácii aktivít, ktorými rozvíja duchovný rozmer žiakov, ako sú napríklad víkendové duchovné obnovy pre žiakov, adrenalínové lezecké podujatia, alebo víkendové pobyty zamerané na pestovanie

vzájomných vzťahov pre žiakov so zameraním na posilnenie pocitov vlastnej hodnoty a vlastných schopností. Účastníci z jednotlivých krajín veľmi ocenili pohostinnosť Slovákov, jazykové zručnosti žiakov a odchádzali dojatí pozornosťou, ktorá im bola venovaná počas týždňa na GSA. Už dnes sa študenti zo Slovenska môžu tešiť na ďalšie stretnutie v marci v Nemecku a v apríli v Litve.

Kamil Nemčík

Bratislavský Kostol sv. Alžbety bol posvätený pred 100 rokmi

Bratislava 11. októbra (TK KBS) Bratislavský kostol svätej Alžbety, známy ako Modrý kostolík, bol posvätený presne pred 100 rokmi 11. októbra 1913. Jeho základný kameň položili 23. augusta 1909. Pri tejto príležitosti farnosť v spolupráci so Starým mestom a ďalšími partnermi pripravili 1. ročník Staromestského vínneho trhu a Charitatívny trh svätej Alžbety na podporu práce neziskového sektora. Svoje výrobky ponúkali rôzne neziskové organizácie. O kultúrnu atmosféru sa starali hudobné skupiny, ktoré vystúpili na Šafárikovom námestí.

Vyvrcholením trojdňa bola svätá omša, ktorú celebroval v nedeľu 13. októbra Mons. Stanislav Zvolenský, bratislavský arcibiskup, metropolita.

„O chrámoch hovoríme, že sú to posvätné miesta. Priestor, ktorý je osobitným spôsobom venovaný myšlienkam vzťahu človeka s Bohom. A v našej tradícii sú to naše chrámy.“ Práve nad slovom posvätnosť sa zamyslel arcibiskup Zvolenský vo svojej homílii.

Modrý kostolík je zasvätený svätej Alžbete uhorskej. Kostol je zaujímavý modrou farbou omietky, modrou mozaikou a glazovanou strešnou krytinou. Autorom jednotného areálu školy, sakrálnej stavby a obytnej budovy neskoršej fary bol budapeštiansky architekt Edmund Lechner, ktorý navrhol jednoloďový chrám s valcovitou vežou, pokrytý modrou strechou. Kostol je ozdobený prvkami secesie – štýlu konca 19. a začiatku 20. storočia. Tvoria ich plynulá vlniaca sa krivka, ornamenty a pravidelne sa opakujúce prírodné motívy listov a kvetov. Steny budovy zdobia modré majolikové obkladačky. Právě uhly pri výzdobe nahrádza jemný oblúk. Modré drevené lavice vnútri kostola sú tiež ozdobené ornamentom s prírodným motívom štylizovaného listu a kvetu.

Pôvodne sivé fasády kostola, stavaného v rokoch 1909 až 1913, získali súčasnú modrú farbu až pri jeho oprave po druhej svetovej vojne, ktorá kostolík mierne poškodila. Vtedy došlo aj k zjednodušeniu jeho vnútornej výzdoby. Od roku 2006 reprezentuje Modrý kostolík Slovensko v bruselskom parku Mini-Europe, založenom v roku 1989. Belgickí odborníci si ho do nej vybrali pre jeho zaujímavý secesný štýl a originálny farebný odietieň.

Zdroj: TASR, Rádio Lumen

Arcibiskup Bober konsekroval kostol vo Vranove nad Topľou

VRANOV NAD TOPĽOU - Konsekráciu nového kostola vo farnosti Vranov nad Topľou - Čemerné v nedeľu vykonal košický arcibiskup metropolita Mons. Bernard Bober za prítomnosti niekoľkých desiatok kňazov a stoviek veriacich z Čemerného, blízkeho okolia.

Kostol je zasvätený Fatimskej Panne Márii a do oboetného stola bola vložená relikvia bl. s. Zdenky Schellingovej. Kostol si vystavili veriaci takmer svojpomocne a väčšinou z vlastných finančných darov. Popoludní nasledoval kultúrny program miestnych folklórnych súborov Lipovec a Lipovček s názvom „Od gruntu po verch“, kde účinkujúci svojimi scénkami a tancom predstavili celý priebeh stavby kostola.

Peter Malinovský

Posviacka eucharistickej kaplnky na púti na hore Zvir v Litmanovej

LITMANOVÁ - Na októbrovej Malej púti na hore Zvir v nedeľu 6. októbra po ruženci slávili veriaci archiepejskú svätú liturgiu, pred ktorou prešovský arcibiskup a metropolita Ján posvätil novú eucharistickú kaplnku, kde bude od 25. októbra nepretržite vystavená Najsvätejšia Eucharistia. Vladyka Ján okrem iného v homílii pripomenul, že „práve pred Eucharistiou môžeme znovu čerpať silu pre nový život – vzkriesený život.“ Vyzdvihol hodnotu každého jedného kresťana, ktorý je povolaný ohlasovať slová života, slová nádeje a slová znovuzrodenia tým, ktorí sú duchovne mŕtvi tak, ako prehovoril Kristus k mŕtvemu synovi naimskej vdovy. V novoposvätenej kaplnke je možné navštíviť aj výstavu Slovanský pápež, ktorá je venovaná blahoslavenému Jánovi Pavlovi II. a úcte jeho relikviám.

Dominik Petřík

Slávnosť a posviacka ikonostasu a interiéru chrámu v Petrovej

PETROVÁ - V nedeľu 6. októbra pomocný prešovský biskup Milan Lach SJ počas odpustovej slávnosti posvätil obnovený ikonostas a interiér Chrámu prepodobnej Paraskevvy v Petrovej a odovzdal ocenenie za dlhoročnú službu cerkovníkom a zároveň zvonárom Mikulášovi Boreckému a Michalovi Petreňovi.

Vladyka Milan v homílii použil aj slová pápeža Františka, že Cirkev je Cirkvou chudobných a namiesto bohatstva peňazí povzbudil veriacich k bohatstvu na lásku a vyzval ich aj k modlitbe za kňazov. Pri oceňovaní nezabudol vyzdvihnúť prácu a obetavosť pánov Mikuláša a Michala ako aj všetkých darcov a kňazov pôsobiacich vo farnosti, ktorí sa taktiež zaslúžili o toto

dielo. Pri spoločnom agapé sa veriaci mohli osobne pozhovávať s vladykom Milanom.

Jana Senajová

V Prešove otvorili Infocentrum o troch mariánskych svätyniach

PREŠOV - V priestoroch Gréckokatolíckej teologickej fakulty Prešovskej univerzity v Prešove 15. októbra posvätil prešovský arcibiskup a metropolita Mons. Ján Babjak SJ Infocentrum o troch mariánskych svätyniach – Līmanowej v Poľsku a Ľutiny a Litmanovej na Slovensku. Slávnosť bola spojená s konferenciou, na ktorej boli prezentované 3D prezentácie pútnických miest. Vrcholom stretnutia bola premiéra dokumentárneho filmu o mariánskych svätyniach, ktorý pre projekt vyrobila Filma production. Film uviedol Martin Michelčík, jeden z tvorcov dokumentárneho filmu.

Realizácia projektu bola finančne podporená Európskou úniou z prostriedkov Európskeho fondu regionálneho rozvoja.

Denisa Janovčíková

Prešovský arcibiskup Babjak posvätil novú farskú budovu

LOMNÉ - V nedeľu 13. októbra 2013 sa vo farnosti Lomné uskutočnila slávnosť posvätenia novej farskej budovy a tiež nového oltára v chráme svätého Michala. Posviacku vykonal prešovský arcibiskup a metropolita Ján Babjak SJ, ktorý v homílii vychádzal z evanjelia o rozsievачovi a povzbudil prítomných, aby vytiahli svoje biblie zo svojich políc a položili ich na stôl ako na oltár a čerpali z nich. Taktiež zdôraznil slávenie Roka viery a pozval veriacich k aktivite. Povzbudil k sláveniu misijnej nedele a nakoniec poďakoval veriacim za ich obetavú prácu pri stavbe novej farskej budovy, ktorá má byť príbytkom kňaza, ktorý bude pôsobiť medzi nimi a miestom stretávania sa veriacich. Na slávnosti bolo prítomných 10 kňazov a veriaci z celej farnosti.

Jozef Špes

Slávnosť výročia posvätenia katedrálneho chrámu v Žiline

ŽILINA - Slávnosť výročia posvätenia katedrálneho chrámu slávili v Žiline 11. októbra 2013. Vtedajší farský Kostol Najsvätejšej Trojice požehnal nitriansky biskup Augustín Roskoványi v roku 1869. Pred slávnosťou, ktorej predsedal žilinský biskup Tomáš Galis, zaznel hlahol obnovených katedrálnych zvonov. Počas svätej omše odovzdal dekrét penitenciára Katedrály Najsvätejšej Trojice v Žiline kanonikovi Antonovi Nogovi.

Zdeno Pupík

STRUČNE Z DOMOVA

UPC Dr. Štefana Heseke slávil Veni Sancte

PREŠOV - Začiatok akademického roka 2013/2014 sa v Univerzitnom pastoračnom centre Dr. Štefana Heseke v Prešove niesol už tradične slávnostne. Program začal 14. októbra svätou omšou v prešovskej Konkatedrále sv. Mikuláša za účasti košického arcibiskupa metropolitu Mons. Bernarda Bobera, miestnych kňazov a duchovných z rôznych centier pre mladých. Arcibiskup Bober v homílii vyzdvihol čnosť pokory, ktorá je zvlášť potrebná i v poznaní a získavaní vedomostí. Slávnosť pokračovala recepciou v priestoroch UPC v Čaviarni. **Alžbeta Vargová**

V Nitre ocenili víťazov súťaže Solúnski bratia

NITRA - V aule Seminára sv. Gorazda v Nitre sa 17. októbra 2013 uskutočnilo vyhlásenie výsledkov a ocenenie víťazov celoslovenskej súťaže pri príležitosti 1150. výročia príchodu sv. Cyrila a Metoda pod názvom „Solúnski bratia“. Cieľom súťaže bolo pritiahnúť pozornosť učiteľov a žiakov k historickým a kultúrnym koreňom, ktoré tvoria identitu Slovenska. Bola určená pre žiakov základných škôl od 3. ročníka a žiakov stredných škôl vrátane špeciálnych. Ocenenia víťazom v jednotlivých kategóriách odovzdal ordinár OS a OZ SR a predseda rady KBS pre vedu, vzdelanie a kultúru Mons. František Rábek. **Tibor Ujlacký**

Malčice, Petrikovce a Markovce sa zasvätili Presvätej Bohorodičke

LEVOČA - V sobotu 12. októbra 2013 sa veriaci obidvoch katolíckych obradov na území obce Petrikovce, Malčice a Markovce zasvätili Panne Márii. Pozvanie Svätého Otca Františka k zasväteniu sa Bohorodičke prijalo 45 veriacich, ktorí spoločne so svojimi kňazmi putovali na Mariánsku horu v Levoči, aby tam odovzdali svoje farnosti Božej Matke. **Tomáš Haburaj**

Zbav nás Zlého témou kurzu v gréckokatolíckom centre pre mladých

PREŠOV - Od 4. do 6. októbra 2013 sa v Gréckokatolíckom mládežníckom centre Bárka v Juskovej Voli už tradične konal kurz Zbav nás Zlého. Takmer štyridsať mladých účastníkov tohto kurzu pod vedením otca Jozefa Maretta spoznávalo taktiku a spôsob pôsobenia Zlého v živote človeka. Otec Marett hovoril o menách zlých duchov spomínaných vo Svätom písme, o vstupných bránach, cez ktoré k nám môže preniknúť. Tiež rozdelil ľudí do piatich základných skupín podľa toho ako vnímajú existenciu Zlého.

Okrem modlitieb, slávení svätých liturgií, práce v skupinkách, nechýbal ani čas na svätú spoveď, čo

je, ako to povedal otec Marett najväčším exorcizmom. **Slavomír Zahorjan**

Rodinné duchovné cvičenia na Orave

ÚSTIE NAD PRIEHRADOU - Približne 20 účastníkov zo Spišskej diecézy absolvovalo počas uplynulého víkendu rodinné duchovné cvičenia v Oravskom centre mládeže v Ústí nad priehradou. Viedli ich otcovia jezuiti z Ružomberka. Prvým exercitátorom bol páter Ladislav Šofranko.

Spišské biskupstvo v takýchto podujatiach plánuje pokračovať aj v budúcnosti. **Rádio LUMEN / Pavol Jurčaga**

Muzikál Svetlo Slovenom v podaní mladých gréckokatolíkov v Prešove

PREŠOV - Pri príležitosti 1150. výročia príchodu Cyrila a Metoda na naše územie pripravili pre verejnosť mladí z Prešova predstavenie pod názvom „Svetlo Slovenom“. Príbeh Cyrila a Metoda a vtedajšiu situáciu na Veľkej Morave zachytili spôsobom blízky divákovi, ktorí ocenili nielen stvárnenie, ale aj úžasné spojenie kultúrnej a duchovnej hodnoty. **Mária Pihuličová**

Katedra žurnalistiky Filozofickej fakulty spustila web Rodina a médiá

RUŽOMBEROK - Internetový portál Rodina a médiá, ktorý je prístupný od začiatku októbra tohto roka, je určený prevažne rodičom, učiteľom alebo vychovávateľom. Zameriava sa na problematiku médií vo vzťahu k rodine a rodinnú mediálnu výchovu. Táto webová stránka ponúka články, rady pre rodičov a tiež publikácie na stiahnutie. Jej súčasťou je aj poradňa, v rámci ktorej môžu rodičia požiadať tvorcov stránky o radu v súvislosti s výchovou detí a médiami. Príprava stránky bola súčasťou projektu VEGA – Socializačné a desocializačné vplyvy médií na rodinné prostredie. **Andrea Bašistová**

Slovensko navštívila nemecká sociologička

Gabriele Kuby

BRATISLAVA - Slovensko navštívila od 7. do 11. októbra známa nemecká sociologička, spisovateľka a publicistka Gabriele Kuby. Prišla na pozvanie vydavateľstva LÚČ, ktoré vydalo už jej druhú knihu v slovenčine Globálna sexuálna revolúcia s podtitulom Strata slobody v mene slobody.

Cieľom jej návštevy bolo formou prednášok a následných diskusií, v Bratislave, Nitre, Banskej Bystrici, Trnave, Žiline, Ružomberku a v Košiciach, oboznámiť ľudí na Slovensku s gender ideológiou, ideológiou rodovej rovnostiprednášok, ktoré odznali. **Anna Kolková**